

**Astroloxía/
Meteoroloxía**

CATEGORÍAS RELACIONADAS

Nubeiros en Vilarente

Pasou en Vilarente, no concello de Abadín (Lugo). Había un cura que esconxuraba e dicían que cando había tronada que se vían os nubeiros.

Un día que se armou unha treboada meu avó estaba na rectoral. O cura púxose a ler nun libro e, mentres lía, suaba; veña ler e veña suar.

Ata que dunha vez o cura chamou a meu avó e díxolle:

-¿Tu queres ver o que pasa aí fóra, os nubeiros eses que van aí?

-Eu quero.

-¡Pois tócame no ombro esquerdo! -Non sei se era coa man dereita, non recordo-. ¡ Tócame aquí e verás!

E nada máis tocarlle, dixo meu avó, viu non sei cantos homes con lanzas e cousas ameazando ó crego. E un daqueles homes veu cara ó cura cun coitelo na man, de fronte. E, entón, o cura preguntoulle:

-¿Que queres?

-¡Quero unha espiga de trigo! -respondeulle o nubeiro-.

-¡Non! ¡Non, unha espiga de trigo non cha dou, que me levas a colleita toda!-díxolle o cura.

E o cura, sen máis conversa, arreboloulle a sola dun zapato. O nubeiro marchou e descargou nunha carreira que hai moi fonda a carón da igrexa parroquial. Descargou alí toda a malicia.

E cando se foi derretendo aquela area que deixara o nubeiro víanse unhas pedriñas coma bólas moi lisiñas, moi bonitas.

BIBLIOGRAFÍA

Arquivo Chaira: Información de LIDIA IGLESIAS, O Carballo, Abeledo, Abadín (Lugo). 15 de novembro de 1992.

Bibliografía:

CARNERO, O., CUBA, X. R., REIGOSA, A., SALVADOR, M., Da fala dos brañegos. Literatura oral do concello de Abadín, Excma.

Deputación Provincial de Lugo, 2004.

CUBA, X. R., REIGOSA, A., «Xeografía mítica da provincia de lugo (I): Cen lugares con lenda», en Croa, nº 8, 1998, pp. 42-63.